

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: NAAR FOLKET FORDUMTID VAR STEDT I FARE

Citation: Aarestrup, Emil: "NAAR FOLKET FORDUMTID VAR STEDT I FARE", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, C. A. Reitzel, 1976, s. 261. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare03val-shoot-workid78080/facsimile.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

NAAR FOLKET FORDUMTID VAR STEDT I FARE

Mel. Hr. Peder kasted Runer over Spange.

I Naar Folket fordumtid var stedt i Fare,
En Fører valgte sig den store Skare;
De gav ham Sværd og Krone, de løfted ham paa
Skjold,
De gav ham Lønd og Rige, de gav ham Alt i Vold;
Nordens Mænd, Frie og Ædelbaarne,
Troskabseed svor de den Udkaarne,
Troskabseed!

II Men Fjenden var ei altid fjern om Strande,
Tidt lurede Avind inden egne Lande;
Da var han Lovens Hævder og gjorde ærlig
Skjæl,
Og deelte Retten lige og fremmed Hvermands
Vel;
Kronens Guld funkled om hans Tinding,
Folkets Held var hans Seiervinding,
Folkets Held!

III Velkommen, Konge, Du af Kongeætten,
Som fører Sceptret over Danasletten!
Som kom os huldt at gjæste, som satte Skib paa
Strand,
Velkommen til vor Ø Dig byder hver en Mand;

Danske Hjerter i Dit Vaaben gløde,
Danske Hjerter slaae Dig troe imøde,
Danmarks Drot!

IV Du har et villigt Øre til at høre
Den Kær og Klage, som vi Alle føre;
Saa hør nu ogsaa Jublen og Glæden i vor Røst,
De gode Velkomstsange, som tone fra vort Bryst!
Danske Mænd Faklen for Dig svinge,
Danske Mænd Hilsen her Dig bringe,
Folkets Drot!

V Og Hun, som er et Mønster for de Skjønne,
Som straaler prud, en Dronning i det Grønne!
Hvem Alle gjerne række Huldsalighedens Priis,
Som Skjønhedsæblet ræktes til Kjærlighedens
Diis —
Fagre Dronning, Krandsen har vi bundet,
Fryderaab lyde over Sundet
Til Din Priis!

VI Vel kommer Sangen fra de lave Strande,
Men Echo bringer den saa vidt om Lande;
Rundtom paa Mark og Slette, rundtom i By og
Havn,
Der vaier Kongeflaget, der signes Eders Navn!
Høie Fyrstepar, som pryder Norden,
Held og Ære følge Jer paa Jorden,
Held og Fred!
